

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrť leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá trístopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 18.

V Ljubljani, v soboto 23. januvarija 1886.

Letnik XIV.

Deželni zbor kranjski.

(XIX. večerna seja, 22. januvarija.)

Deželni glavar grof Thurn ob 1/4. uro pričné zborovanje in se vsled sklepa najprej vrši tajna seja, v kateri se obravnava prošnja deželnih uradnikov za zboljšanje plač. Tajna seja se sklène ob 3/4. uro, potem pa se pričné javna seja, v kateri se najprej objavijo naslednji v tajni seji storjeni sklepi:

A. „Prošnja deželnih uradnikov in služabnikov za zboljšanje njihovega gmotnega stanja in prošnja Franca Trtnika, kontrolorja deželne blagajnice, se ne uslišite.“

B. „1. Nastavi naj se tretji konceptni uradnik, ki bi s spričevali dovršenega izpita za c. kr. politično službovanje izkazal svojo popolno zmožnost za politično-administrativni posel, provizorično za l. 1886 z letno plačo 1200 gld., da bodo deželni odborniki oproščeni tekočih uradniških opravil in da bode njihovo službovanje zgubilo birokratični značaj.

2. Deželnemu odboru se nalaga, da nemudoma razpiše službo tretjega konceptnega uradnika s pogojem, pod sklepom prvim navajenim.

3. Deželnemu odboru se nalaga, da v prihodnjem zasedanju predloži deželnemu zboru načrt za reorganizovanje deželnih uradov, po kojem bi se doseglo zmanjšanje uradnih služb, držé se načel, da se uvede sploh priprostejše uradovanje, da se uradniško osebje popolnejše porabi za deželno službo in da se plače uradniške zboljšajo, toda ne, da bi bilo to na kvar reševanju opravil, ki je primerno avtonomni upravi in vstanovnemu stališču deželnega odbora.

4. Deželnemu odboru se naroča, da sestavi načrt penzijskega zaklada za deželne uradnike in služabnike ter ga predloži deželnemu zboru v njegovem prihodnjem zasedanju, in da se pri sestavi načrta drži načela, da se bode penzijski zaklad, ki se ima vstanoviti, pravilno zalagal iz deželnega zaklada in z doneski uradnikov in služabnikov.“

Dr. Samec potem poroča o cesti od Žirov do Dolenjega Logateca ter v imenu gospodarškega odseka predlaga:

„Slavni deželni zbor naj sklène:

1. Cesta od Dolenjega Logateca na Rovte se uvrsti med okrajne ceste.

2. Deželnemu odboru se naroča zadobiti temu sklepu najvišje potrjenje.

3. Deželnemu odboru se naroča, da vpljiva na cestni odbor Logaški, da nemudoma začné popravilo ceste Logatec na Rovte po izgotovljenih načrtih.

4. V pospeševanje tega dela dovoli se cestnemu odboru Logaškemu deželna podpora v znesku 2000 gld., ki je bila že leta 1884 za gradenje te ceste dovoljena.

5. V zadevi gradnje cestne zveze med Rovtami in Žirom se naroča deželnemu odboru, da skuša doseči sporazumljenje zaradi sklada za napravo ceste Rovte-Žir po dolini Sori v tem slučaju, ako bode dognano, da ni upanja na Loško železnico.“

Ti predlogi se sprejmó brez ugovora.

Prošnja občine Ježice zaradi vravnavaanja Save se s toplim priporočilom izroči deželni vladi.

Prošnja občin Brezje, Doberlevo, Čemšenik in Jesenovca, da bi se cesta iz Trojana

v Čemšenik oklicala za okrajno cesto, se odbije, prošnja občine Podreške, da bi se oprostila od kidanja snega na državni cesti, se izroči vladi v dobrohotno uvaževanje.

Pri poročilu o cestnih zadevah predlagal je poslanec Dev, da naj se za cesto med Brezovico in Poljanami dovoli 2000 gld. deželne podpore.

Poslanec Faber podpira ta predlog, toda pri glasovanju ne dobí zadostne podpore in odpade sam po sebi.

Gledé ceste Rakek-Bloškapolica-Ribnica in Bloškapolica-Dobropolje se vlada vnovi naprosi za primerno denarno podporo.

Prošnja, da bi se en del ceste med Vrbovcem in Podlipo vstél med okrajne ceste, se še ni mogla rešiti, ker se ni predložil dotični načrt, oziralo se pa bo na-njo, kadar bode ta načrt predložen.

Gledé prošenj Kočevskega, Ribniškega in Laškega cestnega odbora, da naj se jim odpišejo zneski 401 gld. 67 1/2 kr., oziroma 373 gld. 98 1/2 kr. in 315 gld. 60 kr., ki jih dolžujejo deželnemu zakladu, predlaga finančni odsek, da naj se odbijejo.

Poslanec Pakiž pa predlaga, da naj se uslišijo; on je glasoval za podporo, ki se je dovolila za Kranjskogorski okraj, pričakovaje, da bodo drugi poslanci enako radovoljno glasovali tudi za podporo drugim okrajem.

Poslanec Faber podpira Pakižev predlog, dr. Bleiweis pa omenja, da bi se moral potem odpisati tudi znesek, ki spada na okolico Ljubljansko.

Poročevalec odgovarja, da se okolica Ljubljanska zato ni sprejela v poročilo, ker ta okraj ni vložil nobene prošnje. Prošnja Pakiževa pa je opravičena in zbor naj jo milostno sodi.

Pri glasovanju se predlog Pakižev sprejme in se omenjeni dolgovi dotičnim okrajem zбриšejo.

Dr. Poklukar potem poroča o škodi, ki jo je povodenj napravila v Kranjskogorskem okraju, ter v imenu finančnega odseka predlaga:

„Slavni deželni zbor naj sklène:

1. Deželnemu odboru dovoljuje se za l. 1886 iz deželnega zaklada izredni kredit 18.000 gld. (osemnajst tisoč goldinarjev) v pokritje izrednih potrebščin okraja Kranjska gora, nastalih vsled povodnji minule jeseni, in to v namen, da se

a) predplačiloma pokrije potrebščina za popraviljanje okrajne ceste tega okraja v okrogli svoti 7500 gld.,

b) izplača občini Dovje ostala polovica podpore 300 gld.,

c) izplača podpora občini Jesenice 1200 gld.,

d) izplača polovica stroškov za brambo vasi Kranjska gora pri zgradbi potoka Pišenca — proračunanih na 3900 gld., in pa

e) v pokritje na kranjsko deželo spadajoče polovice za zgradbo potoka Trebiža proračunanih stroškov — v svoti 8000 gld.

2. Visoki vladi izreka se zahvala za to, ker je po nesreči, ki je minulo jesen zadela našo deželo, tako radovoljno prihitela na pomoč s svojimi tehničnimi organi in z zagotovilom izdatne državne podpore. Visoka vlada se ob enem naprosi, da v prihodnje nakloni naši deželi svojo krepko podporo pri brambi zoper silovite vodé, pred vsem pri zgradbi onih gorskih potokov, kateri so deželi že pri-

zadeli škodo, takoj pa tudi onih, po katerih preti deželi enaka škoda.

3. Vis. vlada se dalje naprosi, da blagovoli na državni melioracijski zaklad prevzeti polovico onih stroškov, katere je gozdno-tehnični oddelek c. kr. poljedelskega ministerstva v obrambo vasi Kranjska gora za zgradbe potoka Pišenca proračunal na 3900 gld.

4. Deželnemu odboru se nalaga, da po svojem vodo-tehničnem organu kolikor mogoče podpira prizadete okraje, občine, vasi in posestnike naše dežele pri napravi bramb zoper pretečo škodo vodá.“

Ti predlogi se sprejmó brez ugovora.

Dr. Poklukar dalje poroča o novi močvirski postavi ter predlaga, da naj se sklène nasledna postava:

Zakon

z dné, veljaven za vojvodino Kranjsko, o nekterih preuredbah postave za obdelovanje Ljubljanskega močvirja.

Po nasvetu deželnega zbora svoje vojvodine Kranjske ukazujem sledeče spremembe §§ 2., 4., 5., 11. in 36. postave, zadevajoče obdelovanje Ljubljanskega močvirja z dné 23. avgusta 1877.

Člen I.

Drugi odstavek § 2. postave zastran obdelovanja Ljubljanskega mahu z dné 23. avgusta 1877 se v svoji sedanji besedi razveljavi in se ima v prihodnje glasiti:

Poprava v prilogi I. močvirske postave za obdelovanje močvirja z izkazom parcel, katere spadajo v močvirsko ozemlje, vršiti se mora po zaslišanji deželnega odbora, potem ukaza c. kr. deželnega oblastva s pridržkom postavne inštančne poti ter se po razglasu popravljenega izkaza parcel po c. kr. deželnem oblastvu razveljavi dosedaj veljavni izkaz parcel.

Istotako se preuredbe v izkazu priloge II. k postavi za obdelovanje močvirja z dné 23. avgusta 1877 navedenih tistih kanalov in potokov na Ljubljanskem močvirju, ki se morajo imeti za glavne odvodnike, smejo vršiti dogovorno z deželnim odborom zaukaznim potom.

Člen II.

§§ 4. in 5. postave zastran obdelovanja Ljubljanskega mahu z dné 23. avgusta 1877 se v svoji sedanji besedi razveljavita ter se imata v prihodnje glasiti:

§ 4. Glavni odbor za obdelovanje močvirja se vselej postavi na šest let; po preteku teh šestih let se pa mora ponoviti.

Ta odbor je sestavljen iz sedemnajstih odbornikov, izmed katerih pošlje deželni odbor tri, občinski svet Ljubljanskega mesta dva, dvanaajst pa se jih izvoli izmed posestnikov močvirskega okraja (§ 2.).

Koj po tej volitvi se mora voliti tudi devet namestnikov.

Razven tega ima vsak posestnik vsaj 60 hektarov (104.20 d. av. oral) močvirja sedež in glas kot ud v odboru.

§ 5. Volitev odbornikov in namestnikov se mora vršiti po sledečih devetih volilnih skupinah:

Posestniki močvirskega okraja volijo v katastralnih občinah:

1. Trnovsko, Gradišćino, Karlovško in Krakovsko predmestje v Ljubljani in pa Štepanja Vas dva odbornika in enega namestnika.

2. Dobrova, Podsmereka in Sujca enega odbornika in enega namestnika.
3. Vič, Dravlje, Glince in Zgorenja Šiška enega odbornika in enega namestnika.
4. Brezovica in Log dva odbornika in enega namestnika.
5. Vrhnika (Nova in Stara), Blatna Brezovica, Velika Ligojna, Podlipa in Verd dva odbornika in enega namestnika.
6. Borovnica, Preserje, Kamnik in Zabočeva enega odbornika in enega namestnika.
7. Tomišelj, Loka in Jezero enega odbornika in enega namestnika.
8. Studenec in Dobrava enega odbornika in enega namestnika.
9. Pijava Gorica, Laniše, Orle, Vino in Želimlje enega odbornika in enega namestnika.

Člen III.

Tretji odstavek § 11. dopolni se s sledečo določbo:

Deželni odbor ima pravico, člane močvirskega odbora, kateri ne pridejo k sejam ter se ne morejo opravičiti, zakaj niso prišli, ali kateri prezgodaj ostavijo sejo ter s tem storé skupščino nesklepčno, kaznovati na denarjih do 100 gld.

Člen IV.

§ 36. se razveljavi ter se ima v prihodnje glasiti: Letne obresti zaklada za osuševanje močvirja (§ 35. lit. a) sme porabiti močvirski odbor za poplačevanje stroškov za uradne in pisarniške potrebe in vzdrževanja glavnih odvodnikov, ktere ima izkazati deželnemu odboru: o glavnici navedenega zaklada sme močvirski odbor razpolagati le po razmerji od c. k. deželne vlade po dogovoru z deželnim odborom, ali, ko bi se primerilo, na pritožni poti od c. kr. ministerstva kmetijstva pridobljenega dovoljenja.]

Člen V.

Ta zakon stopi v veljavo z dnevom svojega razglasenja.

Člen VI.

Mojemu poljedelskemu ministru in ministru notranjih zadev naročena je tega zakona izvršitev.

Deželnemu odboru se naroča, izposlovati Najvišje potrjenje tega postavnega načrta.

Pri sestavljanji močvirskega ozemlja naj velja vodilo, da se na okrožji njegovem smejo privzeti, oziroma pustiti pri močvirskem ozemlju zemljišča z višjo nadmorsko višino kot 303 metre samo tedaj, ako to izrekoma želé dotični lastniki.

Poslanec Hren predlaga, naj se kaznujejo samo oni odborniki, ki s svojim neprihodom ali odhodom odbor storé nesklepčen, in da naj se ob enem določi, kam da se odrajuje te kazni. Sprvim predlogom se poročevalec strinja, in se v postavu sprejme, drugi pa ne, ker velja že glavna določba, da kazni pripadajo zakladu za obdelovanje močvirja.

Poslanec Klun povdarja, da s kaznovanjem ne bodo dosegli namena, ki ga imajo pred očmi, pač pa bodo ljudi ostrašili, da se ne bodo dali več voliti v ta odbor. Ako pa deželni odbor kaznovanja ne bo izvrševal, bode ta določba ostala le na papirji, in zato bi bilo bolje, da se čisto opusti. Zato predlaga, da naj se ta dostavek v § 11 čisto izpusti. Pri glasovanju se predlog poslanca Kluna zavrže, ravno tako od g. Hrena nasvetovani dostavek, da naj se določi, zakaj da se bodo porabile te denarne globe. Gori omenjena postava se sprejme, kakor smo jo objavili ravno tako druga dva predloga gospodarskega odseka.

Deželni glavar potem po nasvetu dr. Bleiweisa ob 7^{1/2} uri zvečer sklene sejo in prihodnjo ob enem zadnjo sejo napové za jutri ob desetih dopoldne.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. januarja.

Notranje dežele.

Na Moravskem se je nekaj zgodilo, česar ljudje ondi tudi že dolgo let ne pomnijo. Katoliški duhovnik iz reda sv. Benedikta, P. Riedl, ki je bil do sedaj na Dunaji v Terezijanišči za profesorja, imenovan je za c. kr. šolskega nadzornika. Ali ne bo ta novica ondašnjim židom in nemško-liberalcem pameti zmešala? Dobrih dvajset let je, odkar so šolsko nadzorništvo v Moravi izpulili duhovnom iz rok in na njihovo mesto prebrisane liberalne nadzornike nastavljali. Sedaj pa kar h krati zopet duhovna! Naučni minister toraj vendar ni tako poreden, kakor so ga nekteri časnikarji že opisovali jeli, pač pa mora biti to mož na svojem mestu, ki hoče šolo

preskrbeti posebno na višjih stopnjah, kjer se poduk določuje, vodi in nadzoruje, z možmi, ki imajo glavo na pravem koncu. Bog daj, da bi se nade in opravičena pričakovanja katoliških toraj najzvestejših Avstrijcev spoznile!

Besede, s katerimi je knez Lobkovic, deželni maršal, zaključil letošnji *česki deželni zbor*, spričujejo, da so možje ondi zbrani, vkljub nagnjenosti od nemško-liberalne strani, vendar le plododonošno dokončali svojo nalogo. "Zadovoljni se smemo ozirati na svojo delavnost in vsak neprištanec nam mora priznati, da je to zasedanje bilo ravno tako plodovito in uspešno, kako do sedaj kateri-koli drugo tega deželnega zbora. Če se smemo toraj s posebno zadovoljnostjo ozirati na vspehe sedanjega zasedanja, nam je pa to pač živ dokaz, da imamo široko polje pred seboj, na katerem so zastopniki te kraljevine vkljub razni narodnosti in vkljub različnim političnim nazorom skupno delovali. Jedno prepričanje pa nam je vsem lastno in to je odkritosrčna in neomahljiva zvestoba do našega cesarja in kralja. Zato vas pozivam, da v soglasji z menoj zaključite trikratni "Slava" našemu presvitlemu cesarju in kralju českomu! Ob enem pa proglašam deželni zbor česki za zaključen." — Kritika o delovanji českega deželnega zbora izrečena, je kratka in iz českih krogov vzeta. Vsi krogi namreč vsekozi trdijo, da je bilo pač škoda časa za tolikanj preprirov, v katerih se je krhalo izborna orožje duha samo zaradi nagajivosti Knotzove in njegovih tovarišev, ki so strastno Čehom zanikali, kar jim gré po božjih in državnih postavah, sami za-se pa zahtevali, kar so si v teku časa po krivici prisvojili in na škodo druge narodnosti v deželi.

Pisali smo pred nekaj tedni o *madjarskem šovinizmu*, kajti domoljubje se tako prenapetost že več ne more imenovati, ktero zahteva, da bi moral ves svet madjarsko umeti, — ker drznil se je celó od vojaških nemadjarskih krogov zahtevati madjarskih dopisov, na kar se je najvišja vojaška oblast, t. j. korno zapovedništvo v Budapeštu pritožilo zaradi tega pri ministru notranjih zadev. Vlada je sedaj o tej zadevi določila tako-le: "Postava zahteva, da se izmed vojaščine pri dopisovanji z madjarskimi uradi le madjarski polki in batalijoni madjarsčine posluževati morajo, če tudi bi bilo želeto, da bi se je posluževali vsi vojaški oddelki, ki so nastavljeni pod krono sv. Štefana. Zahtevati se pa kaj takega, se vé da, od njih ne more."

Vnanje države.

Pismo sv. očeta do Bismarka in ono Bismarka do sv. očeta je zgodovinsko važno in stoji kakor znamenje ob poti v svetovni zgodovini; na njuni podlagi se bode razvilo novo mednarodno državno pravo. Le sv. oče more vresničiti to, da se napravi stalen mir med narodi, ako se ljudje obrnejo do njega in ga prosijo razsodbe. — Papeštvo pridobiva na slavi, narodi se zatekajo k njemu in sv. oče kličejo za razsodnika, kaj pa zedinjena Italija? Od kod pa prihajajo te zmage papeštva? Liberalci na Laškem ne razumejo papeštva, in njih samoljubje jih slepi, da tudi sami sebe ne morejo spoznati. — Papeštvo je duhovna sila, zedinjena Italija pa se opira na topove in bajonete. — To pa vse mine, vse se spreminja, a moč papeževa je naslonjena na nespremenljivo podlago. To nam potem vse razjasni.

Srbija je svojo veljavo po celi Evropi zapravila. Kar je kot slovanska država še med Rusi sočutja imela, prišla je sedaj obenj, ko si skupna Evropa (Rusije ne izvzemši) prizadeva, na Balkanu mir ustanoviti. Srbija namesto miru kliče drugi nabor pod prapore svoje, kjer se bodo jutri na 24. januarja po okrajih zbrali. Ob enem pa prav volku podobna vedno toži, da ji bolgarsko jagnje vodo kalí! Ali si morda s tem mislijo kaj ceneji mir pridobiti? Ali morda kako javno priznanje dokazane "hrabrosti"? Ali pa se zaslepljeni Srbi v resnici zanašajo na grško pomoč, s katero mislijo skupno napasti Bolgare, Grki pa Turka? No, če bi se na to zanašali, naj si le zopet hrbtišča dobro podložijo in pete nabrusijo, kajti tepeni bodo kakor snopje. V tem slučaju bi izvestno Bolgarija s Turčijo združena na bojišče stopila, kar ji ne bo nikdo zameril. Sama namreč obema ni kos, Turčija ima pa tako dolgo dolžnost braniti jo, dokler ji Evropa ne pripozna samostalnosti, kar se bo pa izvestno zgodilo, kakor hitro bi Srbija svojo nesrečno politiko nadaljevala, ki je prav prava politika tistega nesrečnega duha, ki vedno in vse zanika ter se vedno in čez vse okolo povzdiguje. Proti bolgarskemu združenji dvignili so se z orožjem v roki, s tem so ga pa ravno največ podprli in pospešili. Na vsak način naj se v Belemgradu ne igrajo preveč z ognjem in smodnikom, kteri se zná vžgati ob enem tudi v kaki sosednji državi, kar bi srbskemu kralju lahko prestol razneslo. Sicer pa srbsko veteranaštvo tudi Rusom že preseda in so iz Petrograda na Dunaj, v Berlin in London sporočili, da naj Evropa svoje moze pošlje v Beligrad, v Sofijo in v Atene, kateri naj ondi jasno in določno razlože, da Evropa ne trpi nikakega daljšega kalenja miru. Kdor izmed teh treh bi še dalje nagajal, tisti bi imel z Evropo opraviti. Prav tako!

Lahe je jel evropejski mir tudi že skrbeti. Bonghi se je zopet oglašil in je jel svojo balkansko Avstriji sovražno politiko razkladati, kako da bode Italiji postopati, da ne bo škoda imela, če bi se Berolinska pogodba razveljavila. Razveljavljenje Be-

rolinske pogodbe omajalo bi v prvi vrsti avstro-nemško zvezo, vsled česar bi Nemčija Avstriji nasproti zopet preste roke imela. Za ta slučaj mora Italija že sedaj skrbeti, da bode tedaj iskrena prijateljica Nemčiji postala. Mar li razumiš Avstrija? To se pravi po domače povedano tako-le: V tistem trenutku, ko se raztrga Berolinska pogodba, konec bo po laških mislih tudi avstrijsko-nemškega prijateljstva in Nemčija bo imela pravico svojo srečo leta 1866 po česko-moravskih livadah še enkrat poskusiti in če se bo dalo, neodrešene nemške "irredentovee" na severnem Českem, na Moravi in v Šleziji v pruski žep spraviti. To bi bil pa ravno vgođen trenutek, v katerem bi Avstrija vse svoje moči na severu zbrala, da bi se Italija polastila neodrešenih krajev na jugu, kateri so še vedno pod avstrijskim orlom, kakor je to storiša vzajemno s Prusijo leta 1866. Ker dobro vé, da nam sama ni kos, zato preži na priložnost, kedar bi se naša moč zopet razcepila, da bi tedaj nenadoma na nas planila, ter nam odtrgala Tirole in tolikanj zaželeno Primorje z Dalmacijo vred.

Turčija uvaža orožje v Sirijo, s katerim misli vse mohamedance kar od kraja preskrbeti, če bo namreč potreba. Potreba bi ji že bilo, če bi se le evropejske velesile med seboj razumeti hotle in bi Turku pot pokazale, po kateri je pred petsto leti v Evropo prišel. Poprej so se vedno bale evropejske države, da ne bo pravega dediča. Sedaj se je tudi ta oglašil in prav nič več jim ni treba čakati na razdelitev, če jim je za mir v lastni hiši kaj mar. Rusija je Turka že začela zbadati v Mali Aziji, kjer ga bode prisilila, da bode jela vendar že enkrat izvrševati, kar je v Berolinski pogodbi obljubila. V Evropi naj pa Avstrija in Rus skupaj pritisneta in Turki bodo kar hitro preko Bospora v Mali Aziji. Z evropsko njihovo zapuščino bi se lahko mirno delili naj bi bila le dobra volja na vseh straneh namesto lakomnosti in nevošljivosti.

Izvirni dopisi.

Iz Velikih Lašč, 21. januarja. Včerašnji dan je bil pravi praznik za našo župnijo: prišel je k nam dolgo in težko pričakovani novi župnik, v. č. g. Lovro Gerjól, dozda župnik Svetogregorski. Služboval je imenovan gospod pred kakimi enajstimi leti tu v Laščah za duhovnega pomočnika in si že tedaj bil pridobil ljubezen in spoštovanje vseh faranov. Od nas je prišel za župnika v sosednjo faro Svetogregorsko, kjer je bival malone enajst let.

Kaj je bil gospod župnik za te dōbe svojim župljanom, pokazalo se je pač jasno včera, ko ga je odhajočega na novo službeno mesto svoje spremeljala, kljub ravno zapalemu debelemu snegu, jako številna množica kmetskih mož, ki so bili vsi žalostni in pobiti.

Na Mali Slevici, prvi vasi v Velikolaški fari, pričakovali smo novega gospoda župnika Velikolaščanje, ki se nas je bilo tja pripeljalo dvanaest voz, in obilo družih faranov. Ganljiv je bil prizor, ko se je na Mali Slevici poslavljaj gospod župnik od bivših svojih faranov, ki so ga bili do tu spremlili. Bili so sami poštenji, grčavi kmetski možje, katerim ne rosi tako brž okó; a tu so ihteli vsi, kakor otroci, videči, da jih zapušča za vselej spoštovani in kakor oče ljubljani dušni pastir. Tudi njega so posilile solze o toliki vdanosti in ljubezni bivših svojih faranov.

Kakor ganljivo slovó, tako sijajen in h krati prisrčen je bil sprejem, kajti gospod župnik ni prišel tujec k nam, nego pozdravili smo ga kot ljubega starega znanca. Po kratki pomudi pri ličnem slavlolu z napisom: "Prisrčno pozdravljeni, novi gospod župnik!" odvozili smo se po izvrstno uglašenem tiru na trinajstih sanéh v Velike Lašče, kjer je pri vhodu v vas poleg prvega slavloloka pričakovala novega gospoda mnogobrojna množica ljudi in šolska mladina z dvema banderoma. Tu je stopil g. župnik s sani ter po prisrčnem pozdravu odšel peš v cerkev, kamor je šlo za njim vse zbrano ljudstvo, c. kr. uradniki, občinski zastopniki itd., takó, da je bila prostorna, velika cerkev, vkljub debelemu snegu in slabim potom, natlačeno polna, kakor samó ob največjih praznikih. Tu je gospod župnik prvič blagoslovil nove svoje farane in po blagoslovu takoj odšel v župnijsko hišo, z lepim slavlolokom okrašeno.

Na večer so mu še vaški fantje zapeli podoknico, za katero prijaznost jim je gospod župnik gostoljubno postregel.

Za vso našo veliko župnijo pa je bil včerašnji dan prazničen dan, dan veselja, da smo dobili za župnika tako izvrstnega gospoda, ki je ves ginjen o toliko sijajnem in prisrčnem sprejemu zagotovil nas, da nas nikdar ne bode zapustil, nego pri nas ostal vse svoje žive dni.

Tudi naša iskrena želja je, da ostane prečastiti gospod živ in zdrav ter pastiruje tu pri nas še mnogo mnogo let v dušno in telesno blaginjo vseh svojih faranov. V to ime pomози Bog!

Naše slovstvo.

„Spomenik slovanske vzajemnosti.“

Spisal in založil Anton Trstenjak.

Vsakdo izmed nas, kdor se bavi s političnim življenjem, spominjal se bode izvestno še prav dobro, s kako nepotrpežljivostjo segali smo lansko leto po raznih listih, donajajočih nam mične popise iz čehoslovanske zemlje o bratskem sprejemu naših v zlati Pragi, kamor so se bili minulega leta o velikem Šmarnu podali. Tisto popotovanje je bilo živ izraz slovanske vzajemnosti, ktera se je v novjšem času med Severo- in Jugoslovani vtrdovati jela. Kakor tudi lepi so bili dnevi, minuli so vendar le in z njimi zgubljal bi se tudi bolj in bolj spomin na nje, če bi se ne bilo pravočasno na to mislilo. Knjiga v osmerki z 276 stranmi, ki je pred nami, postavila je omenjenim dnevom dejanski dokazane slovanske vzajemnosti stalen „Spomenik“.

Gosp. pisatelja vodila je misel pri spisavanju te knjige, Slovence z njihovimi brati v Avstriji seznaniti, ter jih tako duševno spojiti z njimi, zato nam je podal nekoliko listov iz slovenske, hrvaške in česke knjige, da bi nam podal hrane pravega slovanskega življenja. Preveč smo se že odtujili Slovanstvu; treba je to nadomestiti, dokler še ni za to prepozno.

Knjiga je razdeljena v VI. delov. Prvi del obravnava v krepkem slogu popotovanje Slovencev in Hrvatov v zlato Prago od 1 do 148 strani. Tu se nahajajo vsi tisti navdušeni in srce ogrevajoči govori, ob katerih so si lansko leto naši potniki z brati Čehi v roko segali obljubovajoč si verno bratsko prijateljstvo v vseh političnih borbah in nezdodah, katerih se nam je kot politično malemu narodu od naših nasprotnikov bati. Slike, ki ta oddelek dičijo so: Primož Trubar, Anton Martin Slomšek, Josip Pagliaruzzi (Krilán), Franc Erjavec, dr. Fr. Celestin, dr. France Preširen, dr. Janez vitez Bleiweis-Trsteniški, Josip Jurčič, dr. Josip Kreinž, Franc vitez Miklošič, dr. Greg. Krek, dr. Franc Rački, František Palacký, Vaclav Beneš Třebizsky, Vojta Náprstek, Matija Majar Ziljski, František Šimaček, Svatopluk Čech, Sklenářova Malá, prof. dr. J. Škoda, dr. Miroslav Tyrš (začetnik Sokolskih društev), in Sim. Gregorčič.

V drugem delu predločuje nam pisatelj Slovence in Hrvate na Velehradu od 151 do 175 strani. Čujmo le jeden odlomek iz tega oddelka iz ust pisatelja samega: „Na Velehradu 24. avgusta zjutraj. Pred menoj je Velehradska cerkev, na desno obširna samostanska zgradba. Kakor dva čuvaja strazita božji hram dva mogočna zvonika ob njegovem pročelju. Veže ju ščit, iznad kterega se dviga znamenje sv. križa. Lepo si je nakitila cerkev obličje. Zaljša jo devet svetih kipov v pročelju, med njimi sta sv. Ciril in Metod. Nad vsemi kraljuje Mati božja z Jezusom. Nad vratmi je grb Moravske in Česke.“

„Zavzél sem se, stopivši v cerkev. Presenetila me je ta pisana, na videz neskladna zmes, topeča se in trepetajoča v žarkih jutranjega solnca, ki je posijalo skozi barvana okna. Čudil sem se ti bujni renesansi, s ktero se druží tu pa tam stari romanski slog. Kar mi seže v roko Ljubljanski narodnjak, ki se je bil od slovenskega krdela v Pragi odtegnil ter šel v Krakovo in Opavo. Po cerkvi doli pa pride v mašni opravi duhovnik, — dvojni duhovnik, najblažji pesnik slovenski, Simon Gregorčič. Zavil jo je v kapelo sv. Metoda. Ko je daroval ondi presveto daritev, razvnele so se nam slovenske duše v iskreni molitvi.“ — Slike, ki se nahajajo v tem delu knjige, so: Velehrad, Kvičala in Rozhošný.

Tretji oddelek prinaša „nekaj listov iz slovenske knjige“ opisovaje delovanje Primoža Trubarja. Temu sledi popis življenja in delovanja očeta Slovencev, dr. Janeza Bleiweisa. Za Bleiweisom posvečenih je nekaj strani Antonu Martinu Slomšku, Francu Preširnu, Josipu Kranjcu, Josipu Jurčiču, Josipu Pagliaruzziju - Krilánu, Matiji Majarju - Ziljskemu, Sim. Gregorčiču, Francu Erjavcu, Francu Celestinu, Francu vitezu Miklošiču in Greg. Kreku. Slike v tem oddelku so: Jan V. Lego, A. Jirásek,

Eliška Krasnohorska, Antonín Dvořák, Vaclav Brožík, Josip V. Myslbek, František Ženišek in Ivan Kukuljevič Sakcinski.

V četrtem delu stopajo nam pred oči možje, ki se svetijo svitlim zvezdam enako na literarnem obzorji ilirskem. Tu nahajamo životopise Ivana Kukuljeviča Sakcinskega, Stjepana Ilijaševića, Trnskega, Vladislava Vežića, Fr. Račkega, Mihovila Pavlinovića, Ferda Bečića, Franca Markovića in Josipa Evgena Tomića. Slike so pridane: Ivan Trnski, Stjepan Ilijašević, Vladislav Vežić in Franc Marković.

Peti oddelek predločuje nam slavne Čeha in popis njihovega življenja in je posvečen spominu na iskreno bratovstvo, sklenjeno z dragimi brati Čehi v zlati materi Pragi. Tu najdemo življenjepisa Františka Palackega, Josipa Škode, Františka Šimačka, Vojte Náprstka, Jana Kvičale, Miroslava Tyrša, Otilie Sklenářove - Malé, Josipa V. Myslbeka, Antonína Dvořaka, Riharda Rozkošnega, Vaclava Brožíka, Františka Ženiška, Eliške Krasnogorske, Alojzija Jiráska, Svatopluka Čeha, Vaclava Beneš - Třebizskega, Jana Lega. Slike pridane so sledeče iz hrvaške knjige: Mihovila Pavlinovića, Ferdo Bežić in Josip Evgen Tomić.

To je ob kratkem vsebina knjige o „slovanski vzajemnosti“.

Poleg obilne krasote, s ktero se „Spominek“ odlikuje, ne smemo prezreti napake, ktera mu vrednosti prav nič ne zmanjšuje, pač pa bi bila knjiga mnogo bolj priročna, če bi se ji bil g. pisatelj vsaj kolikor bi se bilo dalo, ognil. Podobe imamo v mislih, ktere so po knjigi enakomerno razdeljene. Bolj priročna bi bila zala knjiga, če bi jih bil g. pisatelj priredil k dotičnim životopisom, kolikor bi mu bilo to namreč mogoče, ter bi I. del knjige tudi bil ne prazen ostal. Tukaj bi se bile posebno českih pisateljev slike prav dobro podale. Sicer pa, kakor smo že rekli, vrednost knjige vsled tega ni prav nič manjša in g. pisatelju najboljšega uspeha, slovenskemu narodu pa obilo zanimanja za njo želimo.

B.

Domače novice.

(Deželni zbor) bil je danes popoldne z navadnimi „živio“-klici na presvitlega cesarja sklenjen. Nekteri poslanci so odšli že danes domu. Pred razhodom spominjali so se na opomin gosp. poslanca Kersnika tudi študentske kuhinje in v ta namen zložili znesek 92 gld., ki so jih poslali msgr. kanoniku Jeranu.

(Vabilo.) Prihodnji torek 26. t. m. bode občni zbor katoliške družbe za Kranjsko. Zborovanje se začneja točno ob 6. uri zvečer v dr. Ahačičevi hiši na starem trgu šte. 13 v prostorih katoliške družbe. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika in poročilo o družbinem delovanju preteklega leta. — 2. Poročilo blagajnikovo o prihodkih in stroških v preteklem letu. — 3. Govor preč. g. kanonika dr. Čebaškega. — 4. Posamezni nasveti. (Želeti bi bilo zaradi reda, da bi se taki nasveti predsedništvu 24 ur poprej naznanili.) — 5. Volitev odbora. — Vsi čč. družabniki se vabijo k prav obilnemu vdeleževanju.

Odbor.

(„Duhovno Pastirstvo“), spisal prof. A. Zupančič, IV. del, je ravnokar izšel. Cena mu je v „Katoliški Bukvarni“ 60 kr., po pošti poslanemu 65 kr. Na straneh 761—903 podaja ta zvezek nauk o zakramentalih, navod o duhovnem vladanju in obravnavo o pisarniških opravilih dušnega pastirja. Pridejan je celemu delu naslov, predgovor, pa zaporedno in stvarno kazalo. Dvršena je toraj knjiga, ki bo slovenskemu mašniku v pastirstvu delujočemu izvestno bolj služila, kot nemške knjige te stroke; kajti ozira se skoz in skoz na naše razmere, opira se na domače postave, cerkvene in državne, in podaja o farnih maticah pa o izpiskih iz njih toliko natančen poduk, kakor nobena druga knjiga te vrste. Tudi cena je slovenskemu „Pastirstvu“ zelo nizka. Schösch n. pr. (6. nat.) ima 59½ tiskovnih pól in stane 6 gld.; naša dovršena knjiga stane le 3 gld. 80 kr., čeravno obsega 57 pól, toraj samo 2½ póle manj kot prej imenovana, ktere se razprodá na tisoča. Naj je toraj prekoristna domača knjiga toplo, toplo priporočena vsem slovenskim duhovnikom!

(Na „Požigalčevo hči“), ki se bo jutri zvečer v deželnem gledišči predstavljala, opozarjamo še enkrat vse prijatelje slovenske Talije.

(Še nekaj o snegu), kteri se je včeraj celi dan, kakor za stavo vsipal na zemljo. Ljubljansko mesto napovedalo mu je vojsko. 250 mož oboroženih z lopatami in deloma tudi pikoni dvignilo se je nadenj; tem je sledilo po raznih trgih in glavnih ulicah razdeljenih 120 voz povečem s paroma. Toda bolj če so se vpirali nad njim, več so ga imeli, ker se je nekaj korakov za njimi že zopet vse polno novega naletelo. Danes sneg miruje in je lepo gorko če tudi oblačno južno vreme.

(Pisateljsko društvo) ima nocoj, kakor vsako soboto, svoj zabavni večer v steklenem salonu Ljubljanske čitalnice. Stoloravnatelj bode g. Hafner, čitatelj pa g. Jan. Kersnik.

(Občni zbor društva „Marijine bratovščine“ v Ljubljani) bode v nedeljo 31. januarja 1886 dopoldne točno ob 10. uri v dvorani mestne hiše (na „rotovžu“). — K temu vse svoje častite sbrate vljudno vabi

društveni odbor „Marijine bratovščine“.

(Občni zbor katoliškega društva rokodelskih pomočnikov v Šent-Vidu nad Ljubljano) bil je v nedeljo, 10. t. m., popoldne v društvenih prostorih prav dobro obiskan in jako živahen, tako, da ni bilo mogoče vseh točkov in predlogov obravnati. Zbor se je moral pretrgati do prihodnje nedelje, 17. t. m. Nadaljevanja se je zopet veliko udov vdeležilo. — Iz tajnikovega poročila nekoliko povzamemo: Društvo je imelo v letu 1886 203 pravih in podpornih udov. Od teh je šlo 7 na potovanje, 5 izstopilo, 3 so se oženili, ti so bili za častne ude enoglasno sprejeti, 2 zbolela, 3 umrli, ti so bili od društva slovesno pokopani. — Društvenih sej je bilo 8. — Veselje se je priredilo 5, med temi je bila jedna slavnostna. 800letnega jubileja obstanka domače fars se je društvo vdeležilo z zastavo dvakrat, pri bakljadi z balončki in bakljami, devetkrat pri sprejemanji procesij in odličnih oseb. — Iz poročila blagajnika: Društvo je imelo v letu 1885 dohodkov 1275 gld. 63 kr., stroškov 960 gld. 60 kr., ostalo je gotovine v tem letu 315 gld. 3 kr., od poprej 100 gld., skupaj gotovine 415 gld. 3 kr.; od teh je 400 gld. v Ljubljanski hranilnici naložena in 15 gld. 3 kr. v društveni blagajnici.

(O koroški državno-zborski volitvi) se nam iz Celovca poroča: Na Vrbi je bilo izvoljenih 8 naših (lani 5 naših, 3 nasprotni;) na Ziljski Bistrici 5 naših, kakor lani. Snega je silno veliko in zmirom še pada, to je našim volilcem v napotje, nasprotniki so navadno bližej volišča.

(Na Učko-goro) v Istri napraviti hoče klub avstrijskih turistov pot, po kateri bo mogoče v štirih urah na to najvišjo istersko višavo dospeti.

Razne reči.

— Navdušenje se bode zelo ohladilo. Kakor se čuje, je obrežje Nove Guineje silo nezdravo ne le Evropejcem, temuč tudi domačinom. Iz Avstralije je došla na južni breg, ki je v oblasti Angležev, vladna komisija, a mrzlica je mnogo njih pobrala. Vodja te ekspedicije, je tudi umrl. Član te ekspedicije piše o nji tako-le: „Največa zapreka za naselbine je belim ljudem mrzlica, ki je po vsem obrežju. Preden se pride do bolj zdravih krajev, mora se prestopiti ta nezdravi kraj. Mrzlica pobira misionarje, mori trgovce in opustoši celo vasi domačinov. Mrzlica napade neutegoma in nič ne obvaruje pred njo.“ Dostikrat je dovolj, da je vtrjen mornar le četrte ure na bregu, in loti se ga mrzlica. — Na nemškem obrežju je baje tudi tako nezdravo.

— Pravcato zemlje-plinovo mesto je Findlay, glavno mesto okraja Hancock v severovzhodnem Ohio. Tam namreč in v okolici puhti na več krajih plin iz zemlje. Kakor v Pittsburgu je tudi tu stopilo več meščanov skupaj in začeli so vrtati zemljo, da dobé plin. V globočini 450 čevljev so našli dosti olja, da so mogli kuriti za vrtni stroj. Pri globosti 1200 čevljev začel je plin puhteti z veliko močjo. Brž, ko plinova družba to zapazi, ukaže vrtati poleg plinove tovarne in res najde obilo plina. Sedaj ne potrebuje več oglja, stroji za njega napravo so ponehali, a v mesto pošilja zemlje-plin po nekdanjih za umetni plin položenih cevih. Se vé, da je mogla znižati ceno. Plin za eno peč, kjer se kuha, velja na mesec 1 dolar, za kurjavo pa 2 dolarja. Vsakdo rabi plina, kolikor mu drago, plačuje se po številu plamenov. Po ulicah stojé pokončne cevi, svetilnice ni. Kakor brž se petelin zasučé, plin priteče, prižge se in plamen je dosti močan, da ga veter ne ugasne. Nekatere večje tovarne, ki so požgale za 4000 dolarjev oglja na leto, zvrtele so si studence za plin. Tak rov velja 1000 do 1500 dolarjev in potem imajo kurjave in svečave dovolj. V Findlay-u je 9 takih studencev, ki dajejo na pr. po 8 milijonov čevljev plina na dan. S plinom toraj ni treba štediti. Zemlja je, seveda, v ceni

neznano poskočila. Zemljišče pred vredno po 50 do 100 dolarjev velja sedaj 1000 dolarjev. Od drugod prihajajo kapitalisti, ki si kupujejo zemlje in tam napravljajo tovarne, v katerih kurijo z naravnim plinom. Skoraj iz vseh studencev prihaja tudi olje, ki ni sicer čisto, a za stroje dobro. Ali bo to vekomaj trajalo, ali ne bode plina zmanjkalo? Kaj pa potem? Razvaline bodo tam, kjer je sedaj toliko prometa, kakor je to v tistih krajih, kjer so viri petroleja usahnili.

Telegrami.

Celovec, 23. jan. V Vrbi smo zmagali z narodnjaki, ki so vsi za Einspielerja; Tudi v Borovljah je Einspielerju izvolitev zagotovljena. Konečni izid volitev je pa še kljub temu jako dvomljiv, ker so Beljačani skoraj vsi za Ghona.

Beligrad, 22. jan. Vladna stranska jela se je krhati. Piročanac in Novakovič umakniti se mislita v zasobno življenje, da ne bodeta rušila discipline v stranki.

Madrid, 22. jan. Vrednika Zorillovega glasila „Progreso“ so zaprli.

Umrli so:

19. jan. Ana Topovšek, delavka, 58 let, Rožne ulice št. 35, vodenica.

Tujci.

21. januarja.

Pri **Maliču**: Ignacij Salzmann, pisatelj, z Dunaja — Morie Hartel, delovodja, z Dunaja. — Hoffmann, Retezár, Karpelles, Fegl, Willms, Steiner, Leidmaier, Fischer, trgovci, z Dunaja. — Biehler, trgovec, iz Budapešte. — Müller, trgovec, iz Heilbrona. — Rudolf Ruard, zasebnik, iz Celja.

Pri **Stonu**: Lenart Arquint, zasebnik, z družino, iz Švice. — F. Haaburger, zasebnik, iz Züricha. — Roeder, Springer, Fenzl, trg. pot., z Dunaja. — E. Perutz, trgovec, iz Trsta. — Franc Didč, sedlarski mojster, iz Idrije.

Pri **Tavčarji**: Gustav Hofmann, trgovec, z Dunaja. — Franc Holenia, inženir, iz Gorice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Jurij Peruvan, c. k. stotnik, iz Ljubljane. — Janez Pagnano, zasebnik, iz Spielberga.

Pri **Virantu**: Anton Boie, zasebnik, iz Dolenje vasi.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
22.	7. u. jut.	725-92	— 7-0	sl. svz.	sneg
	2. u. pop.	724-49	— 3-2	sl. szp.	sneg
	9. u. zveč.	726-94	— 2-0	brezv.	oblačno

Snežilo je celi dan. Srednja temperatura —3-7° C., za 1-7° C. pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

23. januarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	84 gl. 05 kr
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	84 „ 25 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 „ 20 „
Papirna renta, davka prosta	101 „ 30 „
Akcije avstr.-ogerske banke	871 „ — „
Kreditne akcije	298 „ 40 „
London	126 „ 40 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 01 „
Ces. cekini	5 „ 92 „
Nemške marke	61 „ 90 „

Poslano.

Gospodu pl. Trnkóczyju!

Lekarju zraven rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam sprejem 5 steklenic cveta za konje ali konjskega fluida.*) Ker se je ta od Vas narejen cvet za konje pri zunanjih boleznih pri mojih konjih tako izvrstno obnesel, zasluži da se po časopisih javno razglasi.

Srčen pozdrav!

(1) **Anton Krašovic**, posestnik.

Vrhnika pri Starem trgu poleg Rakeka, 3. jan. 1886.

Za notranje bolezni pri konjih, goveji živini, prašičih in ovcah, priporoča se pa izkušeni živinski prah (1 zavoj 50 kr., 5 zavojev 2 gl.) Mnogotere ozdravila pri rabi tega živinskega prahu, kakor njegove dobrodelne lastnosti pri različnih boleznih, pripravile so živinske zdravnike in živinorejce do tega, da ta prah za prvo in najvažnejše zdravilo rabijo ter se priporoča, da ga vsak gospodar pri notranjih živinskih boleznih takoj rabi, sploh da se ta prah zmeraj pri hiši nahaja. Izvrstno se rabi ta živinoredilni prah, ako živina neče jesti, pri krvni molži, kakor tudi za izboljšanje mleka.

Prodaja in razpošilja ga z vsakdanjo pošto lekarna Trnkóczy, zraven rotovža v Ljubljani.

*) Konjski fluid 1 steklenica 1 gl. — 5 steklenic samo 4 gl.

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jerič.

Orgljar,

dobro izurjen v cecilijanskem in drugem orgljanju in petji, srednje starosti, neoženjen ter lepega нравnega držanja, želi o sv. Jurji službo organista nastopiti. Več se izve pri vredništvu „Slovenca“.

(1)

Prodaja lepega posestva.

V Vidmu pri Velikih Lašičah, na tako zvanem Dobrem polju (Gutenfeld), prodá se pod dobrimi pogoji lepo posestvo, obstoječe s hišo s krčmo in pokritim kegljiščem, štacuno, hlevi in kletmi, na novo lepo zidano opekarnico in njivami. To posestvo prodá se za okolo 10.000 gl., tako, da se polovica plača takoj, drugo pa v obrokih, ali se pa dá tudi za 500 gl. letnine v najem.

Kupei naj se oglašijo pisмено ali osobno pri Ant. Drufovku, veleposestniku v Mirni pri Gorici, ali pa pri pooblaščenca g. Francu Krševanju v Dornbergu pri Gorici.

(2)

Priznано nepokvarjene izvrstne

voščene sveče

izdelujejo

(11)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Surova vazelina

(Roh-Vaseline),

neka rudninska mast, ki je najboljše mazilo za usnje in jermenje, ker tudi še tako trdo usnje takoj voljno in mehko stori, ga obvaruje, da se ne premoči, ne strohni in se ne osuši ter postane s tem mazilom bolj trpežno.

Surova vazelina je tudi dobra za vse mazanje podvrženo orodje. Izvrstno je to mazilo tudi za mazanje

konjskih kopit,

kar spričuje vis. c. kr. ministerstvo s svojim razglasom 12. julija št. 2030 in priporočila mnogo živinozdravnikov. Naj bi se toraj vsakdo o dobroti tega mazila sam prepričal. Velja v kositarskih škatljah 10, 35, 50 in 80 kr. po velikosti. Trgovci jo dobijo po nižani ceni.

Za obilno naročevanje se priporoča

FRANC RUS,

zaloga surove vazeline

v Novem mestu.

(2)

Kongo - cevke.

Najnovejše za kadilec, kar ni prav nič zdravju škodljivo.

Velja jih 100 le 85 kr. in so pripravne za vsakega, naj že kadi cigarete, smodke ali viržinke. Razpošilja jih raznovrstne proti povzetju

(5)

tovarnična zaloga Julija Weiss-a

na Dunaji, I., Rothenthurnstrasse Nr. 23.

Učenca ali praktikanta

takoj sprejem v svojo prodajalnice z mešanim blagom; deček, ki je dovršil 14. leto in saj drugi gimnazijalni ali realni razred, mora biti dobro odgojen in s poštene hiše; zdrav, čvrst, brez kake telesne napake: Ponudbe naj se pisмено naravnost meni pošljejo!

Fr. Ks. Goli,

trgovec v Idriji.

(3)

Prave garantirane

voščene sveče

in

(9)

voščene zavitke

priporoča prečast. duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni

Oroslav Dolenc,

svečar v Ljubljani.

Piccoli-eva esenca za želodec.

katero pripravlja

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček ropet gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gl. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

Cena eni steklenici 10 kr.

Gosp. Gabrielu Piccoli-ju, lekarju v Ljubljani.

Na zahtevanje potrjujem, da sem Vaš cvet za želodec, kojega deli so mi dobro znani, v velikih slučajih uspešno rabil proti boleznim v želodcu in zlati žili. Ljubljana, mesec januar 1884.

Dr. Emil vitez pl. Stöckl, c. k. vladni svetovalec in deželno-sanitetni poročevalec.

Podpisani potrjuje, da ima želodečna esenca ljubljanskega lekarja Piccoli-ja hitre in prečudne zdravilne moči. Z njo ozdravelo je mnogo ljudi moje in sosedne župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdo prišel k meni, ki me prosi za jedno steklenico želodečne esence, kojih imam vedno nekoliko pripravljenih.

A. Wlassich, župnik-kanonik. Plomin, Primorsko.

Antirrhéumon, najboljšo zdravilo proti prehlajenju, kostobolji, hromoti delavnih čutnic, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Steklenica 40 kr.

Pastile santoninske; (kolesci zoper gliste izkušeno zdravilo zoper gliste, škatljica 10 kr., 100 kosček. 50 kr. 1000 kosčkov 4 gl. 2000 kosček. 6 gl.)

Salicilne pastile proti prehlajenju najboljši pripomoček proti davici (difteritis), pljučenim, prsnim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripavost, škatljica 20 kr.

Zeliščni prsni sirop. Ta iz zdravilnih zelišč izdelani sirop se rabi z najboljšim uspehom proti vsem prsnim in pljučenim boleznim, zasliženju, kašlju, hripavosti, dušljivem kašlju itd. Odraščeni naj vzamejo 3 do 4 žlice vsaki dan, otroci pa toliko žlic. Steklenica 36 kr.

Tu navedena, kakor vsa druga zdravila se zmiraj sveža dobé v lekarni

G. Piccoli-ja

„Pri Angelu“

v Ljubljani,

na Dunajski cesti,

kjer se naročila takoj po pošti proti povzetju izvršujejo.

V Katoliški Bukvarni v Ljubljani se dobiva nova knjiga:

STAVBINSKI SLOGI,

ZLASTI KRŠČANSKI,

NJIH RAZVOJ IN KRATKA ZGODOVINA,

Z DODATKOM

O ZIDANJI IN POPRAVLJANJI CERKVA.

(12)

V tekstu 145 slik in 40 tabel s 305 slikami.

Spisal

J. FLIS,

špirtual v knezo-škof. duhovenskem semenišči.

Vsa knjiga obsega 33 pól v četvorki in velja 6 gl. 50 kr.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.